

Ifølge ny forskning overdriver Kina og andre diktaturer deres høje vækst

Børsen den 5 maj 2022

Økonomer og kommentatorer har i mange år talt om Kinas vækstmirakel. Det gælder ikke mindst blandt politikere, hvor der har været stor opmærksomhed på, hvad vi kan lære af Kina og andre diktaturer, og hvordan de får ting gjort mere effektivt. Ny forskning peger dog på, at mange af fordelene sandsynligvis er statistisk løgn.

Idéen om, at såkaldt developmental dictatorship er den mest effektive måde at udvikle økonomien, har ellers været populær i årevis. Den virker også rimeligt, når man ser, hvor svært det er at tage store beslutninger i demokratier, og hvilke begrænsninger der er på, hvad man politisk kan gøre.

Det er derfor besnærende at tro, at det er mere økonomisk effektivt at have et styre, der slipper for bøvlet med demokratiske begrænsninger. Evidensen for det hviler dog på officiel statistik fra landene selv, inklusive en lang række diktaturer.

Vores nye viden kommer fra Luis Martínez, en af University of Chicagos unge stjerner, der forleden fik sin forskning udgivet i det ekstremt prestigøse tidsskrift Journal of Political Economy. Martínez ser netop på, i hvilket omfang man kan stole på diktaturers officielle nationalregnskab.

Metoden får han fra Christopher Magee og John Doces, der fik den begavede idé at sammenligne officielle tal for vækst med ændringer i intensiteten af lys om natten, som man får fra USA's meteorologiske satellitter. Når samfund bliver rigere, kommer der mere lys om natten, i takt med at flere får råd til det. Martínez kan derfor konkret sammenligne den officielle vækst mellem 1992 og 2013 med væksten i nattelys og dermed vurdere, om diktaturers officielle væksttal løber fra nattelyset.

Konklusionen er, at det gør de, og i højest grad i de ikkemilitære diktaturer. Et særligt forhold er, at Martínez kan vise, hvordan det ikke bare er tilfældigt: Overdrivelsen er størst i officielle tal for investeringer og offentligt forbrug, og langt mindre klar i privatforbrug og eksporttal. Med andre ord overdriver diktaturerne mest i de komponenter af nationalindkomsten, der er sværest at verificere med information, der ikke kommer fra staten selv.

Martínez' forskning kan også bruges til at korrigere officielle tal for overdrivelsen og dermed give et bud på den sande fremgang i verdens diktaturer.

Det viser ikke mindst, at mens Kina officielt har fordoblet dets indkomst siden 1992, var den sande vækst mellem 1992 og 2013 120 pct. Omvendt er vækstmiraklet i det lille Kap Verde, der blev demokratisk i 1990, ikke overdrevet af staten, og med 150 pct. endnu mere imponerende end Kinas.

Forskningen er således ikke blot vigtig for politiske diskussioner, men stærkt relevant for virksomheder, der overvejer at rykke ind på vækstmarkeder. Når man ved, at diktaturer i gennemsnit overdriver deres udvikling med 35 pct., er de pludseligt ikke så interessante længere.

Christian Bjørnskov